

శాఖావుషమ్

పోటీ

2 யிரோவியம்

(கவிதைகள்)

மதன்

அன்னை வெளியீடு
புதுக்குடியிருப்பு
மட்டக்களப்பு
இலங்கை.

Title	: Uyirooviyam
Subject	: Poetry
Author	: Sathasivam Mathan
Address	: Co-op road, Puthukkudiyiruppu -5 (E.P) Batticaloa, Sri Lanka.
Phone	: +94653650153/+94773620328
Cover Designing	: S.Mathan
First edition	: 2011
Published by	: Annai Publication
Price	: 120/=

தலைப்பு	: உயிரோவியம்
பொருள்	: கவிதை
ஆசிரியர்	: சதாசிவம் மதன்
முகவரி	: கூட்டுறவுக்கடை வீதி புதுக்குடியிருப்பு – 5, மட்டக்களப்பு, ஸ்ரீ வங்கை.
தொலைபேசி	: +94653650153/+94773620328
அட்டை வடிவமைப்பு	: ச. மதன்
முதற் பதிப்பு	: 2011
வெளியீடு	: அன்னை வெளியீடு
விலை	: 120/=

സമർപ്പങ്ങൾ

யുട്ടുട്ടുല്

உறவிழந்த

ଉହୁକୁଣ୍ଡିତ

ஆர்யரை

ஓம்

சதா ஆதார சரஸ்வதி அருள் நிறைக.

உபந்தியாசமணி, முத்தமிழரச,

சிவயோகச்செல்வன், த.சாம்பசிவம்

(மட்டக்களப்பு காயத்ரி கலாசாரபீட சிவாச்சாரியார்)

புதுக்குடியிருப்பெனும் புண்ணியழிமிக்

கதுப்புகள் தாமாகப் பால் கசிவது போல்

சதாசிவம் மைந்தன் மதனுயிரோவிய

சதாகதிதானிந்த கவிதைச்சரம்

விதவிதமான இளக்கள் வாழ்உலகில்

புதல்வன் மதன் புதுக்கவிபரவியுளான்

புதையொடு புதைதல் புதைந்துள்ள ஓவியம்

இதையில் பூத்துள்ள இதயத்துடிப்பேதான்

அப்பாவின் உணர்வுத் தெப்பத்திலேறி மதன்

அன்னைக் குவமை இல்லையென இடித்துரைத்து

தப்பாது பட்டிப்பூத் திறனைக் கூறியவன்

சின்ன ஒருவனாய் கனவில் நனவானான்

சின்ன வயதில் தூக்கி உச்சி மோந்தவனின்

உன்னத படைப்பால் உவகைமிகவானேன்

இன்னுமின்னும் உயிரோவியத்தையருந்து

முன்னின்றருள் செய்வாய் மூத்த பிள்ளாய் நோ

சதா என்னன்பில் சிக்குண்ட மதனே

நிதானமாய் நிலவுலகில் நற்கவிதை

விதானமாய் நீ தந்து புகழ்விளங்க

ஆதார சரஸ்வதி அருள் நிறைக.

அன்புறு சிந்தையன்
சிவயோகச்செல்வன் த.சாம்பசிவம்

உங்களுடேன் ஒரு நிர்ப்பு...

என்னால் நம்பவே முடியவில்லை. என் எழுத்துக்களுக்காய் நீங்கள் நேரம் ஒதுக்கியிருப்பதையும் உங்களின் நேரத்தில் நான் புகுந்துகொண்டதையும்.

இதனால் எனது நீண்டகாலக் கனவோ அல்லது இலட்சியமோ நிறைவேற்றியதாய் மகிழ்ச்சியில்லை. ஏனென்றால் மதையில் முளைத்த காளான் போன்றிதாரு சம்பவமே திது. என்றாலும் ஆனந்தத்தின் எல்லையை அடைந்துவிட்டதாய் ஒரு உனர்வு.

நீச்சயமாக இத்துலங்கவுக்கும் நிறையவே தூண்டல்களும் இருக்கின்றன. அவற்றையும் சொல்லியே ஆகவேண்டும்.

முக்கியமாக ‘செங்கதீர்’ சஞ்சிகை. அது எனது முதல் கவிதையை தனது ணிளங்கதீரால் தாங்கிவந்தது. அதன் ஆசிரியருக்கே எனது முதல் நன்றி.

ஆனால் என்னை மீண்டும் ஒரு கவிதை எழுத வைத்தது, இல்லை, மீண்டும் மீண்டும் கவிதைகளை எழுத வைத்தது, எனது கவிதைக்குக் கிடைத்த முகமறையா இரசிகையிடமிருந்து (தீருமதி. லோகேஸ் வரா கிருஸ்னமுர்த்தி) வந்த முதல் பாரட்டு மடல். இவரை ஒரு இரசிகை என்பதை விட அப்போதிருந்த ஒரேயொரு இரசிகை என்றும் கூறலாம். ஒதைவிட முக்கியமாக என்முதல் கவிதைக்கு காரணமாகிய எனது நக்பன் எனக்குத் தனது படிக்கும்தறையில் பரசளத்த தனிமையைக்கூடக் கூறலாம்.

அதன் பின் என் கீழுக்கல்களைச் சலக்காமல் இரசித்த அதைத்து நன்பர்களும் எனக்கு தூண்டல்காக இருந்து ஆக்கமளித்தனர். அவர்களுக்கு எனது நன்றிகள்.

என் கவிதைகளைப் பற்றியும் ஒன்று கூறவேண்டும் பொதுவாக நான் எழுதியிருக்கும் கவிதைகளைத்தும் மற்றும் முதல் தாக இலக்கியத்திற்காக மட்டுமே எழுதப்பட்டது. அவை ஒரு செய்தியையோ அல்லது அறிவுரையையோ கூறவில்லை என்பதைக் கவனத்தில் கொள்க என்னைப்பொறுத்தவரை “கதலை கலைக்காகவே”

இரசித்துவிட்டு மறந் துவிடாங்கள் ஏனென்றால் நீங்கள் இரசிக்கவேண்டியவை இன்னும் நிறையவே இருக்கின்றன.

அண்டதுரை

இன் றுவரை அணிந்துரை எழுதிய பிற தொகுதிகளை விட, இத்தொகுதிக்கு அணிந்துரை எழுதமுற்படுகின்ற போது வித்தியாசமானதொரு மனத்திருப்தி எனக்குள் பிறப்பெடுக் கின்றது. புதியதொரு பிரதேசத்திலிருந்து புதியதொரு கவிஞர்முதன்முதலாகப் பிறக்கிறான் என்பதனாலேற்படும் திருப்தியே அது. மேலும் தெளிவாகக் கூறுவதாயின் மட்டக்களப்புப் பிரதேசநவீன இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றி உன்னிப்பாக அவதானிக் கின்றபோது மண்டேர், ஆரையம்பதி, ஏறாவூர் ஓட்டமாவடி, காத்தான்குடி என்றவாறு ஊர்சார்ந்த இலக்கிய வளர்ச்சியொன்று உருவாகி வந்திருப்பதைக் கண்டுகொள்ளமுடியும். அவ்வழி, இத்தொகுதியிருடாக மட்டக்களப்பு நவீன கவிதை வளர்ச்சி ஓட்டத்துடன் புதுக்குடியிருப்பு என்ற புதியதொரு பிரதேசம் சங்கமமாகின்றமை முக்கிய கவனிப்புக்குள்ளாகின்றது.

ஏலவே, வானோலி முதலானவற்றினாடாக தேவராசன் முதலான இரண்டொரு புதுக்குடியிருப்புக் கவிஞர்களின் குரல்கள் ஒரளவு ஒலித்திருப்பினும் தொகுதி வடிவில் வருகின்ற முதற் தொகுப்பு இதுவென்பதில் தவறில்லை! இலக்கியச் சஞ்சிகை என்றவிதத்தில் அண்மைக்காலமாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ‘கதிரவன்’ அத்தகைய முதற் சிறப்பை ஏலவே பெற்றிருப்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

புதிய ஊர்.. புதிய கவிஞர்... என்ற நிலையில் இத்தொகுப்பில் புதிய கவிதைகளைக் காண்கின்றோமா எனில் அவ்வாறன்று. பாசம், இயற்கை, காதல், நட்பு முதலான பழைய விடயங்களையே கூடுதலாகப் பாடியுள்ளார் கவிஞர். ஆயினும் அவற்றினாடே ஒரளவு

புதிய புதிய வெளிப்பாட்டு முறைகளைக் காணமுடிவது·
முதற்கண் பாராட்டப்படவேண்டிய விடயமாகின்றது.
உதாரணம்:-

மார்கழி யுத்தம்
“மார்கழி யுத்தம்
மெல்லமெல்ல மூழ்கிறது
கோடையெல்லாம்
கோர்த்தெடுத்த மழைத்துளியால்
பானம் தொடுத்தது வானம்
அதை
பொய்க்கையாய்
வெற்றி கொண்டது பூமி
.....”

அன்னை
அன்னைக்கோர் உவமை
அகிலமெல்லாம் தேடுகிறேன்
ஜயோ, பாவம்!
உவமைகள்
கொடுத்துவைக்கவில்லை!

காத்திருப்பு
“ஸர நிலா அறியும்
இருட்டாத துரியன்
இரண்டுமே சேர்ந்தறியும்
உனக்காய் நான் காத்திருக்கும்
அந்த
இரவுப் பகல்களை
.....”

பொது என்ற பிரிவினால் தலைப்பிற்கேற்ப பல்வேறு விடயங்கள் அடங்கியிருப்பது வெவ்வேறு சுவையுணர்வு கிட்ட வழிகோலுகின்றது!

“வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன்” என்று பாடினார் வள்ளலார். வள்ளலார் வழியில் சென்று, பலரதும் கண்ணில் படாத, பலரும் வெறுக்கின்ற “பட்டிப்பூ” நிலைகண்டு கவிஞர் பரிதாபப்படுவது அவ்விதத்தில் முதற்கவனத்தை ஈர்க்கிறது. இத்தொகுதியிலுள்ள கவிதைகளில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகவும் அது காணப்படுகின்றது. விரிவஞ்சி அதனை மறுபடி இங்கு எடுத்தாள்வதைத் தவிர்த்துள்ளேன். வாசகர்கள் அதனைத் தேடிச்சுவைப்பார்களாக!

கடந்த பல வருடங்களாக - ஏன் இன்றும்கூட - பல பிரதேசங்களில் காணப்படுகின்ற, தமிழ்மக்களது அவலநிலை புதியதொரு சித்திரமாக, இன்னொரு கவிதையில் உருவாகின்றது. அதன் ஆரம்பம் பின்வருமாறுமைகின்றது.

உயிர்க்கொடி

“அனல் பூவில் தேன்துளியாய்”

மெழுகொப்ப பல மக்கள்!

கனல் மண்ணில் சிறுபுழுவாய்

துடிதுடிக்கும் ஓரு தேசம்! “

விழிப்புலனிழந்தவர்களின் குழறல் மற்றொரு கவிதையில் மனதைப் பிழியும் வண்ணம் வெளிப்படும் அதேவேளை எமது சிந்தனையையும் தூண்டுகின்றது; பின்வரும் பகுதியை அதற்கு உதாரணமாக்கலாம்:

“ஓளி என்ற ஒன்றே
 எங்கள் விழிசெல்ல
 வழியின்றி விழிக்கிறது -இது
 ஓளியின் இயலாமையாய்
 இருக்கவும் முடியுமன்றோ?
 இருந்தும்
 உங்களின் வகையீட்டில்
 நாங்கள்தான் அங்கவீனர்...”

ஆக, இவ்வாறெல்லாம் நோக்குகின்றபோது இத்தொகுதி
 நம்பிக்கையளிக்கும் நட்சத்திரமொன்றின் முதற்
 கண் சிமிட்டலை வெளிப்படுத்துகின்றதென்பதில்
 தவறில்லை.

சிறுகதை, நாவல் முதலியன போன்றே
 இக்காலக் கவிதையும் உலகப் பொதுவான
 இலக்கியவடிவங்களுளொன்று. ஆதலின், ஸழத்தின் பிற
 பிரதேசங்களின் - தமிழ்நாட்டின் - உலகின்
 ஆரோக்கியமான கவிதைப் போக்குகளை உள்வாங்க
 வேண்டியது இன்றைய யுகத்துக் கவிஞர்களுக்கு -
 அவர்களுள் ஒருவரான இவருக்கும் - அவசியம்
 வேண்டப்படு வதொன்று! ஆதலின், இந்த புதிய
 நட்சத்திரம் தொடர்ந்து பயணிக்கவேண்டிய
 ஓளியாண்டுகள் நீண்டதாகவுள்ளன என்பதனை
 நட்பார்ந்த ரீதியில் சுட்டிக் காட்டுவது என்
 கடமையாகின்றது!

வாழ்த்துக்களுடன்
 கலாநிதி.செ.யோகராசா
 கழக்குப்பல்கலைக்கழகம்

2010.07.02

உள்ளே...

பொது

- 1) சின்னச்சின்ன ஆசை
- 2) புதியதோர் உலகம் செய்வோம்
- 3) வேண்டுகிறேன்
- 4) இளைஞரே வார்ர்
- 5) ஊழை உலகம்
- 6) விஞ்ஞானம்
- 7) பிரபலங்களின் தோட்டம்
- 8) வாழ்க்கை
- 9) தெருவோர ராஜாக்கள்
- 10) தவறும் தண்டனையும்
- 11) உண்மையின் தேடல்
- 12) ஜேசு
- 13) புன்னகை
- 14) உயிர்கொடி
- 15) உயிரைத்தேடி
- 16) உழக்கும் உதிரம்
- 17) கோமஸ்வரன்
- 18) அவளுக்கு...
- 19) எங்களுக்கும் பெயரிடுங்கள்
- 20) பட்டிப்பு
- 21) மறக்க முடியவில்லை
- 22) பாதரட்சை
- 23) தொலைந்த அந்த நாட்கள்
- 24) தூக்கம்

இயற்கை

- 25) மார்கழி யுத்தம்
- 26) நிலவுதாசன்
- 27) அஸ்த்தமனம்
- 28) நம்பழுடியவில்லை
- 29) உயிருள்ளவரை..
- 30) தென்றலும் நானும்
- 31) கண்காட்சி
- 32) நீயின்றி நாமில்லை

பாசம்

- 33) உயிரோவியம்
- 34) எனக்காக ஓருமுறை
- 35) அன்னை
- 36) அன்புள்ள அப்பா

காதல்

- 37) காதலி
- 38) என்னவளே!
- 49) காத்திருப்பு
- 40) நீண்ட இரவுகள்
- 41) தனிமையின் தாகம்
- 42) நடை
- 43) காத்திருக்கும் காதலி..

நட்பு

- 44) தோழியாய் மட்டும்...
- 45) இப்படியும் உறவுகள்

கற்பனை

- 46) சின்ன ஒருவன்
- 47) கனவு நனவாகிறது.....

கலையில்

நடவடிக்கைகள்

நோக்குமிகு திரு

வாய்க்காலங் (1)

நோக்குமிகு சபுபார் (2)

நோக்குமிகு சுதா (3)

நோக்குமிகு சுதா (4)

நோக்குமிகு சுதா (5)

நோக்குமிகு சுதா (6)

பொது

சின்னச் சின்ன ஆசை

நாள்முகன் நாயகி - என்
நாவில் வந்தாடு
ஒராயிரம் வரங்கள் வேண்டும்

தொல் காப்பியம் தந்தவன்
என் வாக்கியம் தன்னில்
தவண்டு விளையாடவேண்டும்

பாரத நாட்டை பாவலன் பாரதி
வீரம் என் பேணாமுனை
காட்டையே தஸிழ் நீட்டை - வழு
ஒட்டையே போகவேண்டும்

கம்பனின் வம்புகள்
வாங்கியே வந்து நாள்
காவியம் பாடவேண்டும்
கவி ஆயுதம் கொண்டுநாள்
பாயிரம் ஆயிரம் பாட்டே
பாவல ணாகவேண்டும்

வண்ணத்தமிழே இனி
தனி ஒரு மொழியாய்
வையகம் ஆழவேண்டும்.

புதியதோர் உலகம் செய்வோம்

புதியதோர் உலகம் செய்வோம் - அதில்
புதுமையே பூக்கச் செய்வோம்
மகிழ்டை மாந்தர் செய்வோம் - நல்ல
மனமுடை தேவும் செய்வோம்
நனி எழில் நகரம் செய்வோம் - அதை
நானிலம் போற்றச் செய்வோம்
நொடியறப் பிறக்கச் செய்வோம் - மீறிப்
பிறந்திடல் சிறக்கச் செய்வோம்
இரவாத மனிதம் செய்வோம் - சந்றும்
குறையாத குணங்கள் செய்வோம்
அமைதியே நிலைக்கச் செய்வோம் - அதனால்
அகிலமே அதிரச் செய்வோம்
இரையாத கடல்நடுவே - ஏன்றும்
இன்னிசை பிறக்கச் செய்வோம்.

வேண்டுகிறேன்.....

தாயின் கருவறையில்
மீண்டும் செய்யறைநாள்
அறியும் அறிவுடனே
அடைபட வேண்டுகிறேன்

சிகவின் உயிர்த்துடுப்பை
உணர்வால் உணர்வதற்கு
தாயே உளைப்போவும்
நான் மாற வேண்டுகிறேன்

சத்தமில்லா நித்திலத்தில்
நித்தமும் சுற்றிவர
இறைவா உளை நானும்
தாங்பணிந்து வேண்டுகிறேன்

சொர்க்கம் ஒன்றிருந்தால்
சற்றே சென்றுவர
சாகும் வரை வேண்டுகின்றேன்

கட்புளனற்றவரின்
கனவற்ற உலகமதை
செயுறை நான்காண
பலமுறை வேண்டுகின்றேன்

நீங்க மு நூலை
நீங்க மு நூலை
நீங்க மு நூலை
நீங்க மு நூலை

நீங்க மு நூலை
நீங்க மு நூலை

நீங்க மு நூலை

ஏழைகப் பாருமில்லா
ஏழைமுலகங்களை
சிருஷ்டக்கும் சக்தி பெற
வரமிரான்றை வேண்டுகிறேன்

கிளைஞரே வாரீர்

உலகம் நம் கையில்
காட்டலாம் வாரீர்

அன்பும் பண்புமதைக் கூட்டலாம் வாரீர்

ஊனமாய் நம் சமூகம் உறங்கிக் கிடப்பதனை

பானமாய் மாற்றி நாம்

படையெடுப்போம் வாரீர்

வானம் தூரமில்லை தாண்டலாம் வாரீர்

மண்ணும் தாழ்வில்லை வாழலாம் வாரீர்

கல்வி அற்றவனை

கல்வி கற்றவர் நாம்

என்னிந்கையாடாமல்

“கல்” என்று கல்வி புகட்டுவோம் வாரீர்

இழிவென்று ஒரு தொழில்

இனி இங்கு இல்லையென

இடியளவே கூறிடுவோம்

இன்றே நே ஏழந்து வாரீர்

மனித ஜாதிதனை

புனித மாக்கிடவே

சாதிமத பேதமின்றி

சுரித்திரம் படைக்க வாரீர்!

ஊமை உலகம்

ஊமை உலகம் - இது
உண்மைகளின் கல்லறை
நன்மைகள் செல்லரித்த
செல்லாக் காசுகள்
அன்பின் அரசாட்சியில்
உயிரற்ற உறைவிடம்
மாயிகைத் தோட்டம் - அதில்
காகிதப் புக்கள்
பூத்துக் குழங்கும்
கலப்படப் பொக்கிஷம்
பால்வீதி பவனி வரும்
காளில் ஜடம்
ஆஸ்மீகம் அழிந்த
அரக்கு மாயிகை
இதுவே எங்கள்
உண்மை உலகம்

விஞ்ஞானம்

எட்டாத வானை
தொட்டுப்பார்க்க
துரத்திச் செல்லும் - எக்கு
வாவமற்ற உருவைக் கூட
வரைந்துகூட்டும்.

“வா” என்றால்
“போ” என்று பொருளென்று
பொருத்தமாய் சொல்லும்
வந்த பின்னி போவதற்கு
வழியும் சொல்லும்.

மெய்ஞ்ஞானம் என்று
மெய்யரைத்தால்
சீக்சீ..... பொய்வாம்
போய் வா என்று சொல்லும்

மெய்தால் என்று
மெய்யாய்த் தெரிந்த பின்னும்
பொருத்திப் பார்த்து
போருக்கழைத்து - பின்
திருட்டுத்தனமாய்
தின்றுபார்க்கும் - அந்த
விஞ்ஞானம்.

பிரபலங்களின் தோட்டம்

பார்த்துப் பார்த்து
பக்குவமராய் ஒரு பயிர்வளர்த்தேன்
விளாச்சலும் கண்டது அமோகமாய்
விற்பனையோ
போகவில்லை கழுகமாய்

இல்சமாய் பிரிந்து - பிள்
சுக்குநூற்றாணேன் உவ்வொன்றாய்

என்ன அதிசயம்!
பிரபலங்களின் தோட்டத்தில்
பிஞ்சாய்ப் பிறந்தாலும்
பதராய் போனாலும்
கேட்கிறார்கள்
நன்றாயிருக்கிறது
நாலெந்து தாருங்கள்

பின்புதான் புரிந்தது
தெரிவு செய்ய தேர்ச்சி பெறா
மக்கள் விரும்புவது
விளாச்சலையல்ல
விவசாயிதான் என்று.

வாழ்க்கை

கனவுகரும் அல்ல
கற்பனையுமல்ல
காலங்களில் மட்டும் நினைவுகள் பேச
நீா நதிக்கரையில் நீண்ட நெடுமுச்ச நிஜத்தின் முடவுகளா? - இல்லை
நிழலின் தொடக்கங்களா?

பசுமை நினைவுகளில் பாதி
பழைய பாதைகளில் பாதி
பயங்கள் கூட பயப்படும் சிலவேளை
வர்கின்றோம் என தேய்கின்றோம்.

படைப்புகள் பண்யமாய்
பார்வையில் பனிமுட்டமுடன்
பாலையில் மலர்ந்த - ஏங்கள்
சோலையின் சோகங்கள்.

தெருவோர ராஜாக்கள்

தெருவோர ராஜாக்கள்
இராணிகளும் கூட

தெவிவான வாழ்வில்லை
எனினைக்கத் தோன்றும்
தெவிவாக நோக்கயிலே
தெவிவென்று தெவிந்திடலாம்

கோட்யாஸ் உழைப்பவனும் -தெரு
கோட்யாஸ் உழல்பவனும்
வாழ்க்கை பாதைதனில்
வழக்காமல் செல்கின்றார்

உறங்க வீட்டில்லை
உண்ண உணவுமில்லை
இவெயெல்லாம் இல்லையென்று
இம்மியும் கவலையில்லை

ஐயம் அகற்றி விட்டேன்
ஐயா! உழைக்கண்டு
வாழ்வு சாவெல்லாம்
வல்லவன் வகுத்த வழி

தவறும் தண்டனையும்

தவறுகின்ளாம் தவறுகள்ல
தண்டனை கட எல்லாம் தவறுகளே

இயற்கைக்கு மனிதன் தவறியூத்தால்
அன்றதமும் இங்கு தண்டனையே
அன்றதமாய் இயற்கை தவறியூத்தால்
அழிவுகள் அதற்குத் தண்டனையே

இன்றைய தவறின்
தண்டனைகள்
நானேய
தண்டனைக்குரிய தவறுகளே!

தண்டனையற்ற வழியே
தவறுகளற்ற உலகம்.

உண்மையின் தேடல்

ஆயிரம் விடைகளுடன்
விளாக்களைத் தேடுகிறேன்
தேடியும் கிடைக்கவில்லை
கிடைத்தவை திருப்தியில்லை
திருத்தங்கள் செய்தபின்பும்
திகைப்பதற்கு ஏதுமில்லை

ஏற்கவும் விருப்பமில்லை
எமாற முடியவில்லை
கடவுளைத் தேடுவதில்
தோற்பதனால் வெல்லுகிறேன்.

மாந்தருள் மாணிக்கம் - அவன்

மறியாள் பெற்ற

மாதவச் செல்லவன்

மாக்கள் ஓட்டை

ஜேசுவாய் வந்த

தேசப் பிதாமகன் - அவன்

நேசப் பெருந்தலைவன்

ஆடுகள் மேய்த்து - உறு

கேடுகள் ஓட்டை

கோ எங்கள்

ஜேசுபிரான் - நல்

நேயங்கள் நோக்கும் - உள்

நோ முற்றும் போக்கும்

தாய் எங்கள்

ஜேசு பிரான்.

புன்னகைக்கும் மறுகணமே நடவடிக்கை
புதையல்கள்

செல்லுபடியற்றதாகும் பாலாடும் சிவாலி விடை
ஏது குடும்பம்

மொழிபெயர்க்கத் தேவையில்லை
மோதல்கள் முடிந்தபின்பும் குடும்பம் விடுவதில்லை
முகவரி தெரிவதில்லை நடவடிக்கை விடுவதில்லை

தேடல்கள் தேய்ந்த பின்னும் நடவடிக்கை விடுவதில்லை
தெவிட்டாத ஒரு மொழிதான் குடும்பம் விடுவதில்லை
புரியாத பாதையிலும் நடவடிக்கை விடுவதில்லை
புன்னகைதான் பொதுச் சொற்கள் நடவடிக்கை விடுவதில்லை

புன்னகை விழிம்பினிலும்
புயல்களே புதைந்துவிடும் நடவடிக்கை விடுவதில்லை
பாவம் பைத்தியங்கள்
கேட்கின்றன.... நடவடிக்கை விடுவதில்லை
புன்னகை என்ன விலை?

உயிர்க்கொழு

கலைஞர் சுவாமி

அனல் பூவில் தேன் துவியாய்
மெழுகோப்ப பல மக்கள்
கனல் மண்ணில் சிறுபழுவாய்
துடுதூக்கும் ஒரு தேசம்

பிறையனவே மறைகிறது
மறை தந்த மனிதம்
அதிலே

கண்ணீரால் கடல் செய்து
உதிர்த்தால் ஓடம் விட்டு
உயிரின் அந்தத்தில்
ஊஞ்சலாடும் ஒர் உயிர்
தன் சொந்தத்திற்காய்

தூரத்தில் ஒரு சொந்தம்
கண்கண்ட விம்பல்
கபாலம் அடையமுன்பே
அறுந்தது
அவன் உயிர்க் கொடு மட்டுமல்ல
கூலனின் கல் மனதுந்தான்.

உயிரைத் தேடு

பெயர் மட்டும் உண்டு
“உயிர்” என்று
அழைக்கத்தான் ஆயில்லை
யாரென்றும் தெரியவில்லை
யாருக்கும் புரிவதில்லை

உயிர்

மரணத்தின் ஏதிரியா?
இரண்டும் ஒன்றாய்
பயணிப்பதேயில்லை

மரணம்.

உயிருக்கு மதிப்பளிக்கிறதோ?
உயிரின் விளிம்பில் கூட
மரணம் வருவதில்லை

திண்மத் திரவியமோ? - உயிர்
திரவமோ? தீக்கொழுந்தோ?
காற்றின்றிப் போனாலும்
மரணம் மறிப்பதில்லை

உயிரைத்தேடுத்தேடு
மரணத்தைக் கண்டபின்றும்
வரமிரான்று கேட்டு
உயிரைத்தான் தேடுகிறேன்.

உழைக்கும் உதிரம்

உழைப்பதற்கே

உதிரும் அந்த உதிரம்

பாடலைத் தாங்கிவரும்

காற்றலைபோல

வரிகள் மட்டும் நேசிக்கப்படுகின்றன

காற்றலைகள் டாஷிக்கப்படுகின்றன

காற்றலைகள்

இரசிக்கப்படாவிட்டாலும் - அவை

நசுக்கப் படாமலிருக்கட்டும்

தேநீர் நிறமுனர்த்தும்

அவர் சோகங்களை

அது கூட கரையும் வரை

கறுப்பாலே

மறைக்கப்பட்டேயிருக்கிறது

அவர்தம் சோகங்கள்

ஊமையின் கனவுகளால்ல

ஒருப் பனிமலைகள் - உருகினால்

உகமே உதிர்ந்து விடும்

இவை சோகங்களை

உணர்த்துவதற்காக அல்ல

தேவைகளை உணர்வதற்றாக

தனித்தனி வழுக்களை

புணர்த்துவோம் புதுமைசெய்ய

கோமஸ்வரன்

ஆயிரம் இரவல்களின்

சொந்தக்காரன் நான்

ஒர் இரவேனும்

முற்றுப்பெறாமல்

விழித்திருக்க

யாசகம் கோரும்

உபாசகன் நான்

விடுந்தால்

விடைகேட்கும் - என்

நிம்மதி

இருந்தாலும்

நானும் - ஒரு

முக்கிய புள்ளிதான்

ஊரவர்க்கு

என்னை சந்திப்பதே

அவர்களின்

முதல் வேலை

பாலம்

“விரைவில் தருகிறேன்;”

என்ற

ஒரே விடைக்காய்

ஒவ்வொருநாடும்

காத்திருப்பார்கள்

பொருத்தவிர

அனைத்திலும்

ஏழை நான்.

அவர்க்கு...

பெண் என்ற இலக்கணத்தின்
இரண்டாம் பாகம் நீ
பெண் என்றங்கள்
இப்பழையிருக்கக் கூடாதென்ற
உதாரணத்திற்கே உரியவள் நீ

பாவம் பாரதி
உனைப்பார்த்துச் சொல்கிறான்
புதுமைப்பெண்ணாம்

உண்மைதான்
புதுமையான பெண்தான் நீ
புதினமாய் ஆகிவிட்டாய்

உண்டு சுருங்குதல்
பெண்டீர்க் கழகாம்
அன்று தெரியவில்லை ஒவ்வைக்கு
பிழையாய் பொருள்கொண்டு நீ
உடையைச் சுருக்குவாய் என்று

பெண்மையியலும் கோட்டீஸ்
இறுதியின் முடிவிலி நீ
முயற்சித்துப்பார்!
முன்னேற இடமுண்டு
இறுதியின் முடிவிலாவது.

எங்களுக்கும் பெயரிடுங்கள்

எங்களையும் பெயரிடுங்கள்
நாங்களும் மனிதர்கள் தான்
புதிதாய் ஒரு வகையீடு
எங்களுக்கு ஏதற்காக?

கந்துடைந்த மரமென்றால்
வேறுகாடு தேடுவதோ?
விழுது விழுந்துவிட்டால் - ஆனால்
அரசு ஆகிடுமா?

எங்களுக்கு மட்டும் ஏனோ
ஹனிரென்றீர்
அடுத்தடுத்து
அங்கலீனிரென்றீர்
இப்போது வேறாய்
ஸாற்றுத் திறனுடைய
மனிதர்கள் நீங்கவென்றீர்
நானை ஞாலயிடும்
நாமெமன்ன நாமறியோம்

எங்களுக்கும் பெயரிடுங்கள்
நாங்களும் மனிதர்கள்தான்

கண்ணென்ற உருவம்
 கலைந்துமே போகவில்லை
 அன்பாய்ப் பார்க்கவும்
 எங்கழுக்கும் முடிகிறது

 ஒவி என்ற ஒன்றே
 எங்கள் விழிசெல்ல
 வழியின்றி விழிக்கிறது -இது
 ஒவியின் இயலாமையாய்
 இருக்கவும் முடியுமன்றோ?
 இருந்தும்
 உங்களின் வகையீட்டில்
 நாங்கள்தான் அங்களீர்

 எங்கழுக்கும் பெயரிடுங்கள்
 நாங்கழும் மனிதர்கள்தான்

ப்பீப்பு

தூம்மையானவர் நீ - ஏன்
துயருடன் வாழ்கிறாய்?
எங்கள் துயரையும் துடைக்கலாமே

சுவையான நோய் வந்தால்
சுகமாக்க உன் வேர்கள்
புற்றொன்று வந்தாலும்
சட்டென்று போக்கிடுவாய்

சுவாலை முடவினிலும் - உன்
சுகந்தமே தெரியவில்லை

சுமையன்பற் வீட்டில்
சுடலையின் சொத்தாக
பலகாலம் காட்டில்

தேடல்களின் தேக்கம் நீ
தொலைவுகளின் தொலைவும் நீ
காட்டிலிடு - உன்
சுவட்டின் புதையல்களை

மறக்க முடியவில்லை

உரைப்

வயல்கவின் வசந்தமும்

மரநிழல் மாருதமும்

மறக்க முடியவில்லை

கடலோடு கதைபேசும்

கரையோர மண்ணோட்டை

கட்டூய காலங்கணும்

மறக்கமுடியவில்லை

மணல்வீட்டு மாவிகையில்

சிரட்டைக் கறிச்சட்டு,

படுப்பறியாக் காலங்கவில்

படுதாண்டும் பரீட்சைகள்,

தவணை விடுமுறையில்

தலைதெறிக்க விளையாட்டு,

விடுமுறை விடைகேட்கும்

விரைவாக எனத்தோன்றும்

பஸ்விக் காலங்கணும்

மறக்கமுடியவில்லை

நித்திரையில் கீறும்

தமிழ்ச் சித்திரங்கணும்

மறக்கமுடியவில்லை

இவையென்றும்

மறக்க முடிவதில்லை

பாதர்ட்கை

செருப்பாய்க் கிடப்பேன் - உள்

காலடியில்

சிதைந்தே இருப்பேன் - நீ

இல்லையில்

மறக்கமுடியவில்லை

கடலோரம் நாம் கால்கோர்த்து

நடந்த அந்த நாட்களையும்

என் கால்தடம் கூட

நீ மறைப்பாய் - எனை

கூட்டுக் கொடுக்காமல்

உன்னையும் நான்

மறந்ததில்லை - என்றும்

என்னுடன் நீமட்டும்

என் தனிமையில் கூட

கண்ணையே இழந்தாலும்

உன்னை நான் கண்டுகொள்வேன்

கோயில் வாசலிலே - என்னை

விட்டு நீ சென்றதேனோ?

தொலைந்த அந்த நாட்கள்

பட்டு தொட்டியெங்கும்
பாட்டு கதைகேட்க
வட்ட நிலை முற்றிமலையும்
சுற்றிவந்த
முன்னோர் காலமது

கற்றவரும் உற்றவரும்
மற்றவரும் கூடு நிதம்
வெட்ட வெளி தேடு அதில்
வட்டமிட்ட காலமது

நட்ட பயிர் பட்டவுடன்
தொட்டனைத்து முத்தயிட்ட
கட்டழிந்து போன எங்கள்
கட்டழுகுக் காலமது

நட்டநடு நிசியில்
பட்டப் பகலைவே
சுற்றிவந்த எங்கள்
தொடராய்த் தொலைகிள்ற
தொலைவான காலமது.

தூக்கம்

பிறப்பதற்காக
இறக்கிறேன்
ஒவ்வொரு நாள்
காலையிலும் - சூரு
புதிய மனிதனாய்

அப்போது மட்டும் தான்
ஸரிப்பதற்கு
மகிழ்ச்சியாகத் தயாராகிறேன்
கடைசிமட்டும்

பிறக்கும் போது கூட
இறந்தது நினைவில்லை
நான் சந்தித்ததில்
நித்திரையும் - சூரு
மாவீரன்தான்
எனை மரப்க்கும் போது

முயற்சிக்கிறேன்
முடியவில்லை
ஒவ்வொரு முறையும் - நான்
வெஸ்வதற்கு

நீண்டாக

நான்கும்

நூற்று

நா குதிரை

ஏ - இதோன்று

நால்லை பிரை

நா முதிர்ச்சி

நா வாய்தை

நா

இப்பாக

நூற்றுமூன்று

நால்லை

நா - நூற்று நூற்று

நால்லை

மார்கழி யுத்தம்

மார்கழி யுத்தம்

மெஸ்ல மெஸ்ல மூழ்கிறது

கோடையெல்லாம்

கோர்த்தெடுத்த மழைத்துவியால்

பானம் தொடுத்தது வானம்

அதை

பொய்கையாய்

வெற்றிகொண்டது பூஷி

அண்டமெல்லாம்

ஒன்று கூடு

புயலாய் மாறி

புரட்டப்பார்த்தது பூஷியை

மின்னல் கொடுக்டு

மிரட்டூயும் பார்த்தது

மிடுக்காய் ஏழந்த பூஷி

பயிருக்கு உயிராக்கியது

மின்னலை

மூழ்க்கமாய் முரச கொட்டு

மீண்டும் எதிர்த்தது வானம்

ஆநலன் பூமியை
கதிர்களால் கட்டியனைத்து
வெப்பத்தால் முத்தமிட
பின்வாங்கியது கார்மேகம்

குரியக் கதிர்களை
நன்றிக் கூம் கொண்டு
நீட்டியசைத்தது நெற்கதிர்

மார்கழி யுத்தம்
மெல்லிமல்ல முடிந்தது
வானம் பூமிக்கு
வெற்றி கொடுத்தது
விவைச்சலாய்

காந்தி விவரங்கள்
காந்தியு வெளியோடு

காந்தியின் விவரங்கள்

காந்தியு வெளியோடு

காந்தியின் விவரங்கள்

காந்தியு வெளியோடு

காந்தியின் விவரங்கள்

காந்தியு வெளியோடு

காந்தியின் விவரங்கள்

காந்தியு வெளியோடு

காந்தியின் விவரங்கள்

காந்தியு வெளியோடு

காந்தியின் விவரங்கள்

காந்தியு வெளியோடு

காந்தியின் விவரங்கள்

காந்தியு வெளியோடு

காந்தியின் விவரங்கள்

காந்தியு வெளியோடு

காந்தியின் விவரங்கள்

காந்தியு வெளியோடு

காந்தியின் விவரங்கள்

காந்தியு வெளியோடு

காந்தியின் விவரங்கள்

நிலவுதாசன்

அன்புள்ள நிலவுக்கு
அழைமை எழுதுவது
உளைப்பாடா கலிஞ்சினன்று
ஒருக்கணம் நான்
அகந்தைகொண்டேன்.

நிமிடமொன்றில்
நிறுத்திவிட்டாய் - உன்
காலதூயில் - பின்
அழைமையாக்கியிருக்கிறை
சிறைபிடித்தாய் உந்தழகால்
இப்போது நான்
முப்பதுநாடைம்
முழுநிலவு கேட்கும்
முழுநேரப் பிச்சைக்காரணானேன்.
தரமறுத்தால் - உன்
உயிரறுப்பேன்
இல்லாவிட்டால் - நானே
உயிர்துறப்பேன்.
இப்படிக்கு
உந்துமை.

அஸ்தமனம்

கூர்மேகம்
உன்னில் தன்னை
தங்கமுலாம் இட்டுக்கொள்ளும்
பார்ப்போறின் மெய்யை
மெய்யாய்
உந்தன் ஜியில்
வெட்டுக் கொல்லும்

அந்தி வானை முந்தி வந்து
மஞ்சள் உன்னை
ஏந்திக் கொள்ளும்

விஞ்சம் உந்தன்
தங்க நிறம்
அந்த வானை
வாங்கிக் கொள்ளும்

அணையும் சுடிரெந்றா
அழகால் ஆரூகின்றாய்
முற்றுப்புள்ளி முடவல்ல
அஸ்தமனம் கூட
அதிகாலை கண்விழிக்கும்!

நம்பமுடியவில்லை!

அழிவு தந்த ஆழியா - இப்படி

அமைதியாய் இருப்பது?

ஆர்ப்பரித்த கடலை - இப்படி

அடங்கிக் கிடப்பது?

நம்ப முடியவில்லை - என்னால்

நம்பவே முடியவில்லை!

ஆயிரமாயிரம் உயிர்கணக்கு

உறைவிடமளித்த கடலை!

கோடு கோடுயாய் உயிர்களைக்

கொள்ளையடித்தது? - இதையும்

நம்பவே முடியவில்லை?

இமய மலையிலும்

பெரிய மலைகளும்

கற்பகத்தருவாய்ப்

பற்பல மரங்களும்

காளகம் போலொரு

காட்சிகளும் உள்ளும்

காணக்கிடைக்குமானே! - இதெல்லாம்

நம்பவே முடியவில்லை!

அறிவாயிகள் அதிகம்

பேசாஸல் இருப்பராமே - ஆனால்

எத்தனை அதிசயம் உள்ளுள்

மொத்தமாய் வைத்தும்

இத்தனை காலமாய்

அவைமொழி கொண்டு

கரையடன் உள்க்கு - அப்படி

என்னதான் பேச்க?

சிற்பமாய் எத்தனை

சிலை வடித்தாய் - முருகை

கற் பாறைதனில்

மொத்தமாய் ஏப்படி

உயிர்கொடுத்தாய்

உயிரியின் ஓரம்பமாய் - பின்

அரவணைத்தாய் - நல்

வரங்கொடுத்தாய் - மீனவரை

வாழவைத்தாய் - இறுதியில்

சாவடித்தாய் - உனை

நம்பலே முடியவில்லை!

உயிருள்ளவரை...

பஸ்விக் வீடாகின்..
 வீடுக் சேறாகின்..
 வீதிக் விலாசம் மறந்தன்..
 நாடுக் காடாகின்..
 காடுக்
 பசுமை ஆடை கவைந்து
 நிர்வாணமாகின்..
 சிறிப்புக் கூட விழ்மியழுதன்..
 மரங்க் குலையை
 கண்ணீராய்ச் சொரிந்தன்..
 கட்டடந்க் கற்கவாயின்..
 மயானங்க் கைதானமாயின்..
 நீ வந்து போனவேவை

அன்னையாய் உனை நினைத்தோம்
 அசுரன் என்று காட்ட விட்டாய்
 தந்தையாய் உனை நினைத்தோம் - எல்லாம்
 தலைக்கூடாய் மாற்றிவிட்டாய்.

ஆவில்லை உனக்கின்று பினை நிற்க
 ஆவெல்லாம் ஆகிவிட்டாய் பினைமாக
 அலையலையாய் நீ வந்து
 தலைதலையாய் கொண்டு போனாய்

சேரலை வனிமல்லாம்
பாலைவளம் ஆகியது
நீ வந்துபோனவேன

பூமித்தாய் என்ன செய்தாள்
நீயிங்கு பொங்கி வர
சொல்லாமல் வந்து பெரியவனாகிவிட்டாய்

உப்பிட்டுப் போன உன்னை
உறிருள்ள வரை மறக்கமாட்டோம்.

கட்டுத் தழுவிய நூ
கடுத்துக் குதறினாய்..
ஏதோ
“கணாயி”யாம் என்று

தென்றலும் நானும்

சந்திக்க வேண்டும் - என்
சிந்தனை தூண்டும் - உன்
சின்ன விரல்களை
இன்று போல் என்றும் - நான்
சந்திக்க வேண்டும்

உன்னை நான்
வெறுப்பதுண்டு
நித்தமும் நோ
சத்தயின்றி - அவளை
முத்தயிடும் போது மட்டும்

தென்றலே....

நீ

வந்து போகையில்
வெந்துபோகிறேன் நான்
என்னவின் மென்மனதை
வென்று போவதால்
உனைப் பார்த்து நான்
அறிவு கொண்டேன்
ஆபத்தின்
ஆரம்பங்கள் எல்லாம்
அமைதிதான் என்று.

கண்காட்சி

ஓவியனைக் காணவில்லை
தூயிரைக்கும் தெரியவில்லை
என்னே அழகு!
எங்கே வர்ணம் பெற்றான்?
இத்தனை ஜாலங்கள்
எங்கிருந்து கற்றிருப்பான்?

கண்களை ஏழாற்றும்
கலைக்கும் கற்றவனோ?

ஓவியக் கண்காட்சி
அமைதியாய் நடக்கிறது

விளம்பரங்கள் ஏதுமில்லை
விளக்கங்கரும் கொடுப்பதில்லை
மூலை முடுக்கைங்கும்
முக்கிய காட்சிகள்தான்
அனைத்தும் பிரமாண்டம்

காலையில் கிழக்கிலும்
மாலையில் மேற்கிலும்
பிரதான காட்சிகள்

காலாவதி தேதியில்லை
அனுமதியும் இலவசந்தான்
என்றாலும்,
அனுவனுவாய் ரசிப்பவர்கள்
ஆயிரத்தில் ஒரிருவர்

சிதறல்கள் ஏதுமில்லை
திருத்தங்கள் தேவையில்லை
அதோ தெரிகிறது!
இயற்கையின் கண்காட்சி.

நீயின்றி நாமில்லை

நகரம் தந்து
நகர்ந்து சென்றாய்
அப்போது புரியவில்லை
நீயற்ற இடம்
நிம்மதியற்ற
நரகம் என்று

நிஜமான நிழலுக்காய்
நெடுங்காலம் காத்திருப்போம்
நீயின்றி நாமில்லை
நாமில்லா நாம்கூட
நீ மட்டும் நிலைத்திருந்தாய்
நிலைத்தும் இருப்பாய்
ஏத்தனை சக்திகள்
உள்ளும் அடக்கம்

மழை கூட மண்டியிடும்
பூமி வந்து முத்தமிட
அனல் கூட ஆர்ப்பரிக்கும்
அமைதியாய் நீயிருந்தால்

வாய்மை வீரமிகு

வாய்மை வலம்வருவான்
 உனைத் தீண்டு உகாவ
 புமித்தாஸ் காத்திருப்பாள்
 நே
 பொங்கி வந்து புத்திருக்க

 உன்னை நாமழித்தால்
 வானக்குடையும்
 வாவிழுந்து போய்விடுமே
 ஒசோனை உடைத்துவிட்டு

 எம் தாயை விட்டால்
 கரு வேறு எமக்கேது?
 தருவே உனக்கு
 தெருவும் கருவாகும்!

உடை முடை
 புமித்தாஸ் காத்திருப்பாள்
 வாய்மை வலம்வருவான்
 நே
 பொங்கி வந்து புத்திருக்க

 நாமழித்தால் வானக்குடையும்
 வாவிழுந்து போய்விடுமே
 ஒசோனை உடைத்துவிட்டு

 எம் தாயை விட்டால் வேறு எமக்கேது?
 தருவே உனக்கு தெருவும் கருவாகும்!

உடல்

உயிரோவியம்

சின்னச் சிரிப்பு
சினுங்கிய உன் பேச்சு
சித்திரக் கண்கள் - அதில்
சிதைக்கும் உன் பார்வை
மொத்தமாய் என மூழ்கூக்கும்
மொழுமொழுந்த உன் மேனி
இரத்தினப் பற்கள் - அதில்
எத்தனை சொற்கள்
எனை முறியடக்க!

சித்திரமே - உனை
சிலைவடக்க
எத்தனை நாவெடுத்தார்
தேவர் சத்திரமே கூடுமொரு
இந்துனை சாதனை
தான் படைக்க.

எனக்காக ஒருமுறை

சிந்திய உன் சிரிப்பில்சிகரமே சிதையுமா,
 சிக்கிய என்மனதுசிலையாகப் போகுமா.
 உன் புன்னகை-எனைஇழுக்கிறது
 பல தடைகளைத் தாண்ட
 புரியாத உன் மொழிகூட
 புதுக்கவி புனைகிறது

உலகப்பொது மொழிதான்!
 என்றாலும் புரியவில்லை.
 என்ன உணர்வாயோ!
 எப்படித் தவிப்பாயோ- என்னைஉணர்வதற்கு

முகம் நடைத்த உன்முத்தம்
 இன்னும் முடியவில்லை
 மறக்கவும் நாதியில்லை
 நிர்வாண உடையடன் - நீ
 நீட்டு உதைக்கையிலே
 மீண்டும் யாசிக்கிறேன் -
 எனையீண்டும் உதை மகனே!

அன்னை காலை கால்களை

அம்மைக்கோர் உவமை
 அகிலமெல்லாம் தேடுகிறேன்
 ஜபோ பாவாம்!
 உவமைகள்
 கொடுத்துவைக்கவில்லை.

அன்புள்ள அப்பா

உன்னாலே உயிரானேன்
உலகறியப் பயிரானேன்
ஊழையாய் உதைப்பை
உனராமல் போனேயோ?

கவையாய் என் பிழைத்தீர
முகையாய் நீ வழியானாய்
கிளையாய் நான் புகழ்கூட
மழையாய் நீ கருவானாய்

எந்தையாய் உன்னை
எண்ணிய போதெல்லாய்
ஏமாந்து பேனேயோ?
எந்தையும் தாயுமாய்
என்றுமே நீயாகும்
விந்தையும் காணாமல்!

அடர்ந்த உதைப்பின்
ஆழும் அறியாமல்
உன் - என் இடைத் தூர்த்தை
முடவிலியில் தொலைத்தேனே(ா)!

நூல்களின் படியிருப்பு
நூல்களின் படியிருப்பு
நூல்களின் படியிருப்பு
நூல்களின் படியிருப்பு

காகல்

திரும்பும் திரும்பும்
திரும்பும் திரும்பும்
திரும்பும் திரும்பும்
திரும்பும் திரும்பும்

காதலி

உள்ளெக்

காணாமலேயே இருந்திருக்கலாம்

காதலுக்கு கமர போட்டு

நீ

என் தேடல்களுக்கு

மற்றுப்புள்ளி

வைத்துவிட்டாயே!

என்னவோ!

கிருஷ்ண

உன் குன்னக்குழியில் நான்
கரைந்தே போனாலென்ன
நின் சின்னச் சிறிப்பில் யான்
சிதைந்தே போனாலென்ன
மீண்டுமொருமறை
மீண்டு வந்து நான் - உன்னில்
தாண்டு போனாலென்ன
உயிரின்றி உறவாடுவேன் - உன்
ஒக்கண்ணில் சிறை காண்கிறேன்
மறுஜென்மம் காணாமலே
உன்னில் உரமாகி
உயிர்வாழுவேன்.

காத்திருப்பு

ஈ நிலா அறியும்
இருட்டாத குரியன்
இரண்டுமே சேர்ந்தறியும்
உனக்காய் நான் காத்திருக்கும்
அந்த

இரவுப் பகல்களை

உள் நினைவுச் சமைக்கால்
கூன் விழுந்த என் காதலுக்கு
உள் நினைவுகளே ஆதாரம்
அவிப்பதை நீ அறிவாயா?

காதல் அடற்றியை நான்
முழுதாய் அறிவதற்கா
மூட வைத்துன்னை
முற்றாக நீ மறைத்தாய்

கனாக்கவில் நாம்
சங்கமித்த
கானலின் காலங்களை
கண்ணீரில் கரைப்பதற்கு
கண்ணீருக்காய் அழுகின்றேன்

முடவிலி ஜன்மங்கள்
முற்றாய் முடிந்த பின்னாம்
புதிதாய்ப் பிறப்பெடுப்பேன்
தினம் உனை நினைப்பதற்கு.

நீண்ட இரவுகள்

நீண்ட இரவுகள்
முடிய வைக்க முடியவில்லை
ஏனோ தெரியவில்லை
இரவுக்கும் இனிக்கிறது

கடுகாரம் மயங்கியதோ? - ஏனோ
மணிமுன்னும் நகரவில்லை
காதல் இதுதானோ? - இல்லை
காதலின் கட்டியமோ?

சுகங்கும் கூட இங்கு
இன்தெரியா சமையாகும்
சுற்றிய இருவெல்லாம்
எம்க்காக ஜிவீசும்

இருதயம் கூட இங்கு
இமயமாய்க் களக்கிறது
என்னவென்று மட்டும்
இன்றுவரைப் புரியவில்லை.

நீண்ட இரவுகள்

தனிமையின் தாகம்

தாங்க முடியவில்லை
 தலைவா உளைப்பிரிய
 தவிர்க்கவும் முடியவில்லை
 யத்தம் நே புரிய

தோல்வியின் துயர்கூட -என்
 தனிமை வென்றுவிடும்
 வெற்றி வரும் வேளை
 கண்ணீர் அதைக்கழுவும்

சூலைக்குத் தெரியவில்லை
 தனிமை கொடியதென்று
 அகழும் அறிவதில்லை
 அஃதே உண்மையென்று

மன்னீர் வரும் வரையும்
 மலரே! மடு தருவாய்
 ஏனின்றுள் இதழ்கூட
 கருங்கல்லாய்க் கனக்கிறது?

ஊடல் சுகம் கூட
 உடனே தெரிவதில்லை
 கூடல் வரும் வேளை
 கூடவே கூடவரும்

உன்னை நினைப்பதில்லை
 ஏனென்றால்.....
 காலிமைப் பொழுதிலும்
 நானுன்னை மறப்பதில்லை.

நடை

அள்ளத்திற்கு
முன்
நீ பிறந்திருந்தால்
அள்ளத்தைப் பார்த்து
உள்ளெப்போல் என்றிருப்பேன்
இரு சொட்டுத் தண்ணீரால்
சாகரத்தை
எப்படி நான்
உவமை செய்வேன்.

நான்மீதானும் கண்டை
பற்றியிருக்கிறோம்
ஒன்றைக்கு நான்மீதானும்
ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம்
நான் குழு குழுவை
நான்மீதானும் கண்டை

நான்மீதானும் கண்டை
நான்மீதானும் கண்டை
நான்மீதானும் கண்டை
நான்மீதானும் கண்டை

நான்மீதானும் கண்டை
நான்மீதானும் கண்டை
நான்மீதானும் கண்டை
நான்மீதானும் கண்டை

நான் கீதை நீதை
நான்மீதானும் கண்டை
நான்மீதானும் கண்டை
நான்மீதானும் கண்டை

காத்திருக்கும் காதலி

தற்செயலாய்
உனைக் கடந்தேன்
கற்சிலையாய்
வனையாக்கினாய் நோ
உச்சியிலே யிருந்து
என் இச்சைக்கவை
முடமாக்கினாய்
நோ

வள்ளமையினால்
வனைநிறப்பி - உன்
புன்னகையால் எனை
பொதிசெய்கிறாய்

காத்திருப்பேன்
காதலனே - எனை
உன் காதலியாய்
விலை செய்வாயென.

ମେଲା ପିଲାକାରିଙ୍କା

ମୁଖରୂପ
ପାତାର ଫଳ
ଦୁଇରଥିର
ନ ବାହକାରିବା
ଏବଂ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ରାଜ

தோழியாய் மட்டும்...

தோழியாய் நீ வேண்டும்.

தோள் சாயும் போதும்
தொடராமல் உன் காதல்
தொலைதூரம் போக வேண்டும். |

வெற்றிக்குப் பின்னே
வெள்ளையாய் நீ வேண்டும்
விவசாயி நானென்றால்
விவைநிலமாய் ஆக வேண்டும்

உலகை நான் வெல்ல
உரமாக நீ வேண்டும்
ஊழல் ஏதுமில்லை
ஊடலும் நீ கொள்ள வேண்டும்

தூய அன்பு வேண்டும்
தொலையாத நட்பு வேண்டும்
என்றென்றும் உனைப்பிரியா
ஒய்யார உறவு வேண்டும்.

கிப்படியும் உறவுகள்...

ரெத்த உறவென்டா
 ரெத்தினம் போலென்று
 புத்தம் புது உறவா
 எத்தன பேர் வாறாங்கி

 அரசனாய் இருந்தவனும்
 ஆண்டியாய் போகையில
 வயிற்றுப் பசி போக்க
 வக்கற்று நானும்
 வழியின்றி வழிவழியே
 தெருநாயாத் திரிகையிலே
 தெரிகிறதே உங்க வேஷம் - அப்போ
 புரியலையே நண்பன் பாசம்
 உறவிலும் உச்சத்தியென்று!

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ପ. କୁମାର ପାତେଲ

ମହାନ୍ତିର ପାତେଲ

ମାତ୍ରାଜୀବିନୀ ପାତେଲ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ପାତେଲ ପାତେଲ

ମହାନ୍ତିର ପାତେଲ

ମାତ୍ରାଜୀବିନୀ ପାତେଲ

କର୍ମପରାଣ

କର୍ମପରାଣ ପାତେଲ

சின்ன ஒருவன்

வேகமாய் புறப்பட்டன

வேறுத்து மரங்கள்

மனித வேட்டைக்காய்

சிலந்தி வலைகட்டு

சின்ன மனிதனை

சிறைபிடிக்கப் பார்த்தன

சிட்டிக்குருவிகள்

பாவமாய்ப் பயந்த மனிதன்

பதுங்கிணான் புல்மறைவில்

கட்டெறும்புகள் அவனை

காட்டெறுமையாய் முறைத்தன

குட்டை மரங்கணும்

நெடுந்தூரம் காட்டன

அங்குல நகர்வுக்கே

ஆண்டுகள் வேண்டிய அவன்

ஆபத்தைக் கண்டதும்

என்ன செய்வான்!

சின்ன ஒருவனாய்

சிலவேளை இருந்திருந்தால்

இன்னவுக்கு இவைப்பாற

என்னபாடு பட்டிருப்பான்!

கனவு நனவாகிறது... —

அன்றைருநாள் காலை
அங்கதன் புறப்பட்டாள்
“அம்மா போய் வாயேன்”
வீரமாய் ஒரு குரல்
“கவனமாய்ப் போய் வா”
கவலையடன் பதில் குரல்

முகத்தில் ஏதோ தேடல்

அங்கதா!
எனைத் தீண்டாயோ?
செருப்பின் ஏக்கம்
ஸறுபுறம்

“அம்மா புத்தகம்”
பதிலுக்குப் பின்புதாள்
அங்கதனுக்கு
நாளைகவின் அர்த்தம்
அஸ்தமன மாகிறது.

படலை தாண்டியதும்
வீதியெல்லாம் இவனின்
விளையாட்டரங்கு

சேறு மட்டும் எட்டாக்களி

சேறுகள்தான் - இவள்

செல்லத் தோழி

இதனால் அங்கே - தன்

நிரந்தர வாடுக்கையானதுக்காய்

வழிபார்த்துக் காத்திருந்தது

தலைமை வாத்தியாரின்

கைப்பிரம்பு.

வழுமைமுன் நிகழ்வை

வடகூட்டு நுழைந்தான்

வகுப்பறைக்குள்

“அங்கதா வாரும் - அடுத்த

வகுப்புத்தலைவன்

நீதான்டா”

அன்பான வார்த்தைகள்

அங்கதனை வரவேற்றன

நீண்டநாள் கனவ

நிஜமாய் நிறைவேறியதால்

பேரொலி பெருக்கினான்

பேரின்பமாய்

“என்னா சத்தம்!
கனவேதும் கண்டாயா?”

அம்மாவின் அனுங்களைலி
அங்கத்தை அருட்டூயது.

தண்ணீரை மென்று
மீண்டும் தலைசாய்ந்தான்
தலையணையில்

நீண்டு விடுவா

பொதுமதி. எ. ரஷியா

நீண்டுமலை. எ. ரஷியா

நீண்டுமலை. போதும

பொதுமதி. எ. ரஷியா

நீண்டுமலை. எ. ரஷியா

நீண்டுமலை. எ. ரஷியா

நீண்டுமலை. எ. ரஷியா

பொதுமதி. எ. ரஷியா

நீண்டுமலை. எ. ரஷியா

நீண்டுமலை. எ. ரஷியா

நீண்டுமலை. எ. ரஷியா

நீண்டுமலை. எ. ரஷியா

நன்றிகள்

அப்பா மாணிக்கப்போடு சதாசிவம்
அம்மா பொன்னையா பர்வதி
சிவயோகச் செல்வன் த. சாம்பசிவம் ஜயா
கலாந்தி.செ.யோகராசா
திரு.வே.தட்சணாமுர்த்தி
திரு/திருமதி.ஜெகதீஸ்வரி நாதன்
திரு.க.தேவராசா
திருமதி.லோகேஸ்வரி கிருஷ்ணமுர்த்தி
“செங்கதிர்” சுஞ்சிகை
“கதிரவன்” சுஞ்சிகை
திரு.த.இன்பராசா
அன்னை வெளியீட்டக்தார்
மற்றும் ஊக்கமலித்த அனைத்து நண்பர்களுக்கும்
முற்றாய் வாசித்த உங்களுக்கும்
என்னினிய நன்றிகள்

ஸ்ட்டக்களப்பு புதுக்குழியுப்பு
புதன்ன் ரெப்பர்ட
ஏட்டனைத்த துறையேர
கவ்யன் நூப்பிடம்
பண்யற்றும் பதவ் வைத்தியத் தநு
புந்தன் நூனோட
கவ்ப்புவன் தேன்

ஒனங்கட்டி விட்டது
செங்கத்தி சங்சிகை
மனங்கெண்ட கவ்யேர
எனக்கடக ஓகுமுறை
கவ்னன் சங்சிகை
ஆஞ்சுமையன் அபையாளும்
புந்யாஞ்சும் மன்னாள்ளும்
புதுக்கவ்யன் புகழு நீஞ்சும்

ஒப்பத்த நென்கல்
ஒவ்வொரு சடிதனளையா?
ஒரு புத்து சென்றாலேர
ஒப்பற்ற பேரதனை

பய்ரன கவ்முளைகள்
பசுமை கட்டுமும்
உய்ரன ஓவ்யமேர
உணர்வைக் கூட்டுமும்
ஆவளமன வ்ருட்சிமன
ஆழடய் வேகுன்ற
கடவுளமைடும் வடழுவடய்
கவ்யிலக்கல் என்றும்.

கவிக்டோரியம் “ தமிழ்மூலியில் எஜகா”